

men jeg vil dog minde om det gamle Ord, at Hastværk er Lastværk; det vilde være beklageligt, om man for at faa Lovene gennemført just nu i disse to Dage skulde komme med et Lovværk her fra Rigsdagen, som blev i høj Grad mangelfuldt, og som man vilde faa meget Besvær med, naar man skulde bringe det til Udførelse. Den højtærede Finansminister mente, at det maatte gaa meget hurtigt af Hensyn til Ligningsmyndighederne. Jeg tror ikke, at det spiller nogen Rolle. Ligningsmyndighederne er saa langt fremme med deres Arbejde nu, at det Arbejde, der skal foretages med ekstra Paaligning, hvad enten det nu bliver til Formue- eller til den overordentlige Indkomstskat, ikke kan ske samtidig med det øvrige Arbejde. Det maa blive en ekstra Ligning, hvad jeg ogsaa finder heldigst; thi det er en Skat under ekstraordinære Forhold og bør fremtræde som en saadan.

Jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige vor gode Villie til at arbejde med til gennem ekstraordinære Indtægter at skaffe Statskassen den Merindtægt, den trænger til, og jeg anbefaler videre Fremme af Lovforslagene.

Vejstrup: Det er en Selvfølge, at den Situation, hvori vi i Øjeblikket befinder os, i høj Grad har influeret paa vore økonomiske og finansielle Forhold saavel for den enkelte som for Staten. De enkelte Samfundsborgere har følt det paa forskellig Maade, nogle paa en meget ubehagelig, andre paa en mere behagelig Maade. Nogle har følt de Indkaldelser, der har fundet Sted i saa stor Udstrækning, og Fordyrelsen af Levnedsmidler eller af Ting, som nødvendigvis maa bruges i det daglige Liv, som en ganske overordentlig stor Byrde, idet de ikke har været i Stand til at forøge deres Indkomst i samme Forhold, som Udgiften er steget. Andre derimod har paa Grund af de eksisterende Forhold formaaet at forøge deres Indtægter i en overordentlig stor Grad. Og som det er gaaet de enkelte, er det som Helhed ogsaa gaaet Staten. Enkelte af de Institutioner, som er knyttede til Staten, enkelte af Statens indtægtgivende Aktiver har tjent ganske godt — jeg tænker paa saadanne Institutioner eller „Væsener“ som Jernbane-, Post- og Telegrafvæsenet; men paa den anden Side har Statskassens Indtægt svigtet paa det væsentligste Punkt, nemlig for saa vidt angaar Forbrugsafgifterne, Toldafgifterne, altsaa den indirekte Beskatning — i hvert

Fald gælder dette for de første Maaneder af denne Periode. Det maa vel derfor siges, at Staten ikke absolut hører til de heldige under disse Forhold; i hvert Fald, hvorledes det nu end er, er Forholdet dette, at den højtærede Finansminister har set sig nødsaget til at fremsætte Forslag om nye Skatter, og der er jo ingen Tvivl om, at det ikke er for sin Fornøjelses Skyld, Finansministeren er gaaet til dette Skridt. Skatter anses i al Almindelighed ikke som særlig attraaværdige iblandt Befolkningen; Forholdet er vel nærmest dette, at man henfører dem under Kategorien et nødvendigt Onde, og det er derfor ganske sikkert, at Finansministeren ikke har foreslaaet disse nye Skatter uden Nødvendighed.

Men' naar nu Forholdet er dette, vil jeg for mit Vedkommende sige, at det forekommer mig, den højtærede Finansminister har handlet baade ret og rigtigt i at opretholde det Grundlag, som man har bygget paa i de sidste 3—400 Aar, kan jeg maaske sige, naar Talen har været om at udskrive ekstraordinære Skatter paa Grund af en eller anden Krigssituation, hvad enten nu Danmark selv har ført Krigen eller har maattet afholde ekstraordinære Udgifter paa det militære Omraade paa Grund af, at Nabostater har ført Krig med hinanden. Under saadanne Forhold er man altid faldet tilbage paa Formue- og Indtægtsskatten, og paa dette Grundlag hviler ogsaa de Lovforslag, som nu foreligger til Behandling i det høje Ting. Jeg billiger altsaa, at man har opretholdt det historiske Grundlag for en saadan Beskatning; jeg billiger ogsaa ganske, at den højtærede Minister har foreslaaet Skatter af direkte Karakter. Den højtærede Finansminister har ganske Ret i de Bemærkninger, han fremsatte saavel i det andet høje Ting som her i Dag, og som gik ud paa, at det vilde være ganske ugørligt under de nuværende Forhold at foreslaa indirekte Skatter, netop fordi, som allerede nævnt, en Mængde Mennesker er saa haardt tyngede i Forvejen gennem Forbrugsartiklernes Fordyrelse. Jeg anser det for ganske umuligt og utænkeligt at gennemføre en Beskatning af indirekte Beskaffenhed i Øjeblikket. Det forekommer mig derfor, at disse Skattelove saavel principielt som sagligt er saa vel begrundede, at jeg for mit Vedkommende vilde have sat Pris paa, at de var blevet gennemført uden den Udvalgsbehandling, som er krævet fra anden Side. Hvad nu Enkelthederne i Skattelov-